

Hogere voorziening ingesteld op 16 januari 2009 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 4 november 2008 in zaak F-41/06, Marcuccio/Commissie

(Zaak T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: A. Dal Ferro, advocaat, C. Berardis-Kayser, gemachtigde, J. Currall, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië)

Conclusies

- vernietiging van het bestreden arrest;
- verwijzing van de zaak naar het Gerecht voor ambtenarenzaken voor een uitspraak over de andere middelen van rekwirant.

Middelen en voornaamste argumenten

Deze hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 4 november 2008 houdende nietigverklaring van rekwirantes besluit van 30 mei 2005, waarbij verzoeker in eerste aanleg werd verplicht met pensioen te gaan wegens invaliditeit die door de invaliditeitscommissie was vastgesteld. Het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft bovendien een bedrag van 3 000 EUR als vergoeding voor de geleden immateriële schade vastgesteld.

De nietigverklaring is uitsluitend gebaseerd op de toewijzing van het eerste middel van het beroep waarmee een gebrek aan motivering wordt gesteld.

In dit verband merkt rekwirante op dat de rechter in eerste aanleg blijk van een onjuiste rechtsopvatting heeft gegeven doordat hij in wezen tot de conclusie is gekomen, dat de artsen die betrokken zijn bij een procedure tot vaststelling van invaliditeit op basis van de artikelen 53, 59 en 78 van het Ambtenarenstatuut, hun conclusies op dezelfde wijze moeten motiveren als in de procedures tot vaststelling van een beroepsziekte of een ongeval in de zin van artikel 73 van het Ambtenarenstatuut. Daarmee heeft het Gerecht voor ambtenarenzaken volgens de Commissie de twee procedures verward zodat de procedures tot vaststelling van invaliditeit ongerechtvaardigd zijn verzwaard.

Beroep ingesteld op 21 januari 2009 — CNOP en CCG/Commissie

(Zaak T-23/09)

(2009/C 55/88)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Parijs, Frankrijk), Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: Y.-R. Guillou, H. Speyart en T. Verstraeten, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten en in die van verzoekers.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers vorderen nietigverklaring van beschikking C(2008) 6494 van de Commissie van 29 oktober 2008, waarbij zij verzoekers krachtens artikel 20, lid 4, van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾ heeft gelast om zich te onderwerpen aan een inspectie betreffende hun deelname aan en/of eventuele tenuitvoerlegging van overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen, in strijd met artikel 81 EG en/of artikel 82 EG.

Dit gedrag zou zich hebben gemanifesteerd in de vorm van beslissingen die beogen apothekers en/of rechtspersonen de toegang te beletten tot de markt voor diensten inzake medisch-biologische analyses, hun activiteit op deze markt te beperken of hen van deze markt uit te sluiten, met name door apothekers en/of rechtspersonen die diensten inzake medisch-biologische analyses wensen te verrichten, niet in te schrijven op het Tableau van Sectie G en door hun inschrijving op het Tableau niet bij te werken.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekers drie middelen aan inzake:

- schending van het beginsel dat de beschikkingen van de gemeenschapsinstellingen tot entiteiten met rechtspersoonlijkheid moeten zijn gericht, terwijl de Ordre National des Pharmaciens die tevens adressaat is van de bestreden beschikking, een dergelijke persoonlijkheid niet heeft;
- schending van de motiveringsplicht, doordat de Commissie niet duidelijk de entiteit individualiseert die een onderneming of een ondernemersvereniging kan zijn in de zin van artikel 20, lid 4, van verordening nr. 1/2003, en zij niet de redenen aangeeft die een dergelijke kwalificatie rechtvaardigen;